VČAS – můj příběh pro lékaře

Osobní popis průběhu příznaků (bez osobních údajů). Nenahrazuje lékařskou dokumentaci.

Duben 2025 – Falešná stopa: autoimunita

Krevní testy ukázaly vysoké hodnoty autoimunitních markerů a dostala jsem se k revmatologovi. Nasadil mi imunosupresiva, která jsem po velmi silných nežádoucích účincích na vlastní žádost přestala užívat. Návštěva Revmatologického ústavu a několik dalších vyšetření revmatologické onemocnění nakonec vyloučily.

Listopad 2025 – Změnila jsem se – a nikdo nevěděl proč

Začala jsem být plačtivější a úzkostlivější – zaměňovalo se to s vyhořením. Změny zaznamenal i můj nadřízený. Dnes vím, že i změny nálady a chování mohou být jedním z tichých příznaků nádoru mozku.

Nová práce a kariérní pauza – Zkusila jsem ubrat tempo

V novém zaměstnání jsem byla pod tlakem a nestandardně přecitlivělá, proto jsem se rozhodla odejít na konci zkušební doby. Vzala jsem si pět měsíců kariérní pauzy a soustředila se na odstranění příznaků. Díky fyzioterapii a chiropraktikovi se to mírně zlepšilo – záškuby svalů se ale dál nárazově objevovaly. Zpětně vnímám, že po akcích spojených s pitím alkoholu mě v noci kolem 3:00 hodiny zbudily mírné epileptické záchvaty, které jsem si vykládala jako svalové cukání, spasmy a fyzioterapeutický problém.

Prosinec 2025 – říjen 2026 – Deset měsíců u lékařů

Příznaky jsem přičítala stresu, přepracování a změně práce. Lékaři hledali v zádech. Klepněte na kartu a podívejte se, co říkaly lékařské zápisy – a co se mezitím opravdu dělo.

12. 10. 2026 – Den, kdy se ticho zlomilo

Po epileptickém záchvatu odpoledne 11. 10. 2026 mě odvezla záchranka z nedělní odpolední procházky. Magnetická rezonance mozku s kontrastní látkou ukázala to, co deset měsíců nikdo neviděl.

Chvíle před operací – Nemůžu & nechci & nepřijdu & nebudu.

Neplánovaná operace. Poslední selfie před sálem – a tričko, které najednou dostalo úplně jiný význam.

Po operaci – JIP – Probuzení

Kyslík, monitory, hadičky. Péče lékařů a sester, kterým vděčím za to, že tenhle příběh můžu vyprávět.

Jizva – Stopa, která zůstane

Jizva je připomínka, že signály těla nejsou slabost. Kdybych je slyšela dřív, mohla být cesta jiná.

Podpora blízkých – Moje Jitky

Rodinu nechám v utajení. Každopádně opravdu velké díky za podporu během celé situace a péči během těchto dní patří mým dvěma kamrátkám Jitkám.

Zdroj: vcas-brain-awareness.lovable.app